

Del 16 al 18 de maig

CANTÀNIA 2023

LES PORTES DEL MÓN

Composició **Raquel García-Tomás**
Lletre **Bernat Castany Prado**

Direcció musical **Oriol Castanyer, Eva Martínez, Elisenda Carrasco**
Direcció escènica **Adrià Aubert**

Músics

Pianista **Joan Ramon Company, Marc Sumsi, Haize Lizarazu**

Flauta **Ophélie Derieux, Anna Pujol, Sara Escudero**

Saxo **Tere Gómez, Helena Otero, Gemma Torralbo**

Violí **Marina Arrufat, Bernat Prat, Elena Rey**

Viola **Gemma Pujol, Lara Fernández, Núria García**

Violoncel **Irma Bau, Nicó Cobo, Oriol Prat**

Contrabaix **Mario Lisarde, Enric Boixadós, Maria Àngels Pla**

Percussió **Ferran Carceller, Robert Armengol, Javier Delgado**

Solistes **Germán de la Riva, Oriol Mallart, Joan Garcia Gomà**
Alba Fernández, Clara Solé, Anna Alborch

SINOPSI

La Sara és una nena cega de set anys que viu amb el seu pare en un petit apartament situat a la primera planta d'un gran bloc de pisos, a les afores d'una gran ciutat. El somni de la Sara és fer la volta al món, com el seu heroi, Phileas Fogg, el protagonista de La volta al món en 80 dies, de Jules Verne, el llibre que el seu pare, el Daniel, li llegeix cada nit.

Un dia, la Sara li demana al seu pare que organitzi un gran viatge. Ell li diu que no és possible, però ella li respon que hi ha moltes formes de viatjar, i que segur que acabarà trobant alguna manera. Les vacances d'estiu s'apropen, i el Daniel se sent molt trist per no poder emportar-se la seva filla de viatge. Però una nit, parlant amb l'àvia de la Sara, se'ls acudeix un pla per a que la nena pugui fer la volta al món sense sortir de l'edifici.

El Daniel li dirà a la Sara que se'n van de viatge. Faran els preparatius i sortiran de casa carregats de maletes. Però el que faran és agafar un tren de rodalies i, després d'un breu recorregut, tornar al mateix edifici on viuen i dirigir-se a l'apartament d'una família d'origen indi, que els rebrà tot fingint que es troben en el seu país d'origen. Allà, la Sara jugarà amb els nens de la casa, que li explicaran tota mena d'històries meravelloses d'un lloc en el qual no han estat mai, però sobre el qual els agrada fantasejar. I a la nit, la mare els explicarà, com sempre, un conte ambientat a la seva cultura.

Aquest esquema es repetirà en diverses ocasions. Gràcies a la col·laboració d'altres veïns, la Sara també visitarà molts altres països del món... i, en un últim gir fantàstic, somiarà que arriba a la Lluna, on parlarà amb els selenites, que, segons una vella tradició, guarden les coses que es perden a la Terra.

Cadascuna de les famílies que la Sara coneixerà haurà de fingir que viu en el seu país d'origen, la qual cosa l'obligarà també a viatjar imaginàriament. Quan el viatge s'acabi, i la Sara torni a casa, es produirà un últim diàleg amb el seu pare, en el qual no quedarà clar si la Sara s'ha regut que ha viatjat realment a tots aquells països, o només ha fingit que s'ho creia.

ESCOLES PARTICIPANTS

Dimarts 16 de maig

16.30 h

Regina Carmeli

Rubi

Pau Casals

Rubi

Schola

Rubi

Ias Seguidillas

Badia del Vallès

Torre de la llebre

Rubi

Pablo Picasso

Barberà del Vallès

20 h

Ciutat d'Alba

Sant Cugat del Vallès

Escola Balmes

Rubi

Taula rodona

Sant Quirze del Vallès

El Pinar

Castellar del Vallès

Santa Isabel

Sant Cugat del Vallès

11.30 h

Agora Sant Cugat

Sant Cugat del Vallès

Emili Carles Tolrà

Castellar del Vallès

Catalunya

Sant Cugat del Vallès

Mestre Pla

Castellar del Vallès

Escola La Floresta

Sant Cugat del Vallès

Can Llobet

Barberà del Vallès

16.30 h

Purificació Salas

Xandri

Sant Quirze del Vallès

La Sardana

Badia del Vallès

Carles Buigas

Cerdanyola del Vallès

Pi d'en Xandri

Sant Cugat del Vallès

Gerbert d'Orlhac

Sant Cugat del Vallès

Escaladei

Cerdanyola del Vallès

Elisa Badia

Barberà del Vallès

20 h

Joan Maragall

Sant Cugat del Vallès

Ramon Fuster

Cerdanyola del Vallès

Serraperera

Cerdanyola del Vallès

El sol i la lluna

Castellar del Vallès

Rivo Rubeo

Rubi

11.30 h

Mossen Cinto

Verdguer

Rubi

Can Serra

Barberà del Vallès

Fedac Castellar

Castellar del Vallès

Maristes Rubí

Rubi

Avenç

Sant Cugat del Vallès

16.30 h

Xarany

Cerdanyola del Vallès

Collserola

Cerdanyola del Vallès

Bonavista

Castellar del Vallès

Teresa Altet

Rubi

Miquel Martí i Pol

Barberà del Vallès

La Sínia

Cerdanyola del Vallès

20 h

Pins del Vallès

Sant Cugat del Vallès

Pilarín Bayés

Sant Quirze del Vallès

Fedac Cerdanyola

Cerdanyola del Vallès

Collserola

Sant Cugat del Vallès

La Jota

Badia del Vallès

CANÇONER

UN MÓN ESTRANY

No passa res si tu no entens el ser que viu en les coses; no faran pas menys olor, si no en tens el nom, les roses.

A Colòmbia hi ha un coltany amb les aigües de colors, quan surt l'Arc de Sant Martí se'm posen tristes les flors.

Hi ha zones a l'Amazones lluents de fongs brillants; quan es fa fosc, les tarantules passegen sobre diamants.

No hi fa res si tu no entens el ser que viu en el món, perquè el sol t'escalfa igual, si no en tens del tot el nom.

Estranyes les circumstàncies, curiosos els motius, però, ben mirat, si hi penses, més insòlit és ser viu.

És encara més estrany quan veig de tot l'infinit i que estem sobre una roca que gira en el buit.

No hi fa res si tu no entens el perquè de tot plegat, és més fàcil restar viu si no en tens la veritat.

Havent-hi tantes galàxies, planetes, llunes i cels, jo no vull viure lligada com veig que esdevé als estels.

Les muntanyes i les valls, els ports, els rius i els camins, són les portes del món, i em diuen: "Surt d'aquí dins".

Els ocells volen per l'aire, i els peixos naden al mar, i jo, que sóc una nena, no tinc dret a viatjar?

Les galàxies al cel, i els remolins a la mar, fan una escala molt alta que he de pujar i de baixar.

Les llebres tenen el camp, els tòtils tenen el llot, i jo, criatura humana, no tinc dret a veure-ho tot?

Un mirall és una cosa ben distinta al miratge; no és igual anar vivint, que anar de viatge.

Al començament, els déus s'aixecaren i van dir: "Entre una pedra i un astre, una casa i un pingüí!"

Apareix i la margarida, el sol i la llavor del mar, i els déus ho omplen d'animals per donar-hi un toc de vida.

I a cada espècie així donen un natural específic: el lleó el feren valent, i el gos d'atura, pacífic.

És així que a tots donaren un caràcter pertinent (l'ós formiguer també inclòs, tot i que els sortí poc coherent).

Van crear després l'humà, i no van saber què fer, perquè ja havien gastat tota qualitat de ser.

Finalment van decidir, amb divina intel·ligència, concedir a l'ésser humà tots els destins en potència.

Només ell podrà escollir qui serà les seves accions, mentre que els déus i les bèsties ja al bressol són el que són.

Per això tots hem de ser: llestos és casa seva, i l'escala és casa seva, pro somia algunes nits amb allò que deixà enrere.

(I també una mica bojós, perquè, per ser ben sincer, tots amaguem en el fons una part d'ós formiguer.)

El gran viatge de Keita, el gran viatge de Keita, el gran viatge de Keita, el gran viatge de Keita.

Baixeu des del cel, Orishes, i ajudeu aquesta vella, perquè avui pugui cantar el gran viatge de Keita.

Primer va creuar el desert, i els camins de sorra i pedra el llançaren a la riba d'un oasi de misèria.

Allà conegué Djamilat, i el retingué al costat d'ella, i la quimera el portà a oblidar-se de qui era.

Fins que en una nit molt clara va discórrer amb nitidesa; brillava al cel la lluna i ell fugia per la terra.

S'amaga Keita en els boscos que creixen a la frontera (nova muralla de Troia és la barrera europea).

Baixeu des del cel, Orishes, i ajudeu aquesta vella, perquè pugui cantar encara el gran viatge de Keita.

El gran viatge de Keita. Pugui cantar el gran viatge de Keita.

Una nit fosca el ciclop, que vigila les tenebres, el perseguí amb el seu ull dansant com una lanterna.

Lluitat després amb dos monstres, dempeus en una pastera: Escil-la era la mort, i Caribdis, la misèria.

Disfressat com a captaire, va trobar la mare un vespre: a les nits ella teixia i de dia era caixaera.

Ell ja ha fet alguns amics, i l'escala és casa seva, pro somia algunes nits amb allò que deixà enrere.

Allò que deixà enrere.

Torneu, al cel, Orishes, pugeu, nens, a les lliteres, que aquí s'acaba la història del gran viatge de Keita.

El gran viatge de Keita. Pugui cantar el viatge de Keita.

UN SOL MÓN

Es mira, es mira, es mira, el cel en el mar, i a la sorra les estrelles.

Es mira, es mira, es mira, l'aigua en el foc, i la font en la foguera.

I a la sorra les estrelles, i a la sorra les estrelles, i a la sorra les estrelles.

I la font en la foguera, i la font en la foguera, i la font en la foguera.

Així, alhora, tots els llocs, tots els temps es reflecteixen...

Reflec-, reflec- reflecteixen.

Així, alhora, tots els llocs, tots els temps es reflecteixen, que els humans són un de sol, i una sola és la terra.

Es mira, es mira, es mira, el foc en el vent, i el vent es mira a la gespa,

Es mira, es mira, es mira, el déu en el nen que juga sobre la terra.

Que juga sobre la..., que juga sobre la..., que juga sobre la...

Així, alhora, tots els llocs, tots els temps es reflecteixen, que els humans són un de sol, i una sola és la terra.

Així que l'únic error, que tot altre mal desferma, el comet aquell que diu: "Tu i jo som distints de mena."

I si el món n'és un de sol no té cap sentit que els homes tracin una ratlla a terra tracin una ratlla a terra i diguin: "Aquesta terra és meva."

Es mira, es mira, es mira, el cel en el mar, i a la sorra les estrelles.

Es mira, es mira, es mira, el déu en el nen que juga sobre la terra.

LES PORTES DEL MÓN

Havent-hi tantes galàxies, planetes, llunes i cels, jo no vull viure lligada com veig que esdevé als estels.

Ja he aconseguit tenir allò que tant desitjava però un cop he vist el món, vull veure noves contrades.

Per això vull enlairar-me, aprofitant que tinc son, per prosseguir el meu viatge, i aterrar en un altre món.

Diuen que la vida és somni, diuen que és gratis somiar, somiem que ens en anem a la lluna a passejar.

No puc aturar-me ara, és moment de prosseguir, els viatges no s'acaben, perquè la meta és partir.

Diuen que la vida és somni, diuen que és gratis somiar, somiem que ens en anem a la lluna a passejar.

LES OCASIONS PERDUDES

Has de saber que a la lluna no només hi ha pols i pedres, sinó que aquí guardem tot allò que es perdé a la terra.

Heus aquí paraigües, motxilles i bicicletes. Heus aquí una muntanya de llapis i de monedes.

Has de saber que està molt bé que es perdin algunes coses (si no, arribat el moment, el conjunt faria nosa).

Però tant de bo el que compta mai no es perdi en cap manera, i tant de bo us ho puguem retornar una hora a la terra: les mascotes que teniem, els amics de la infantesa, i els nens que vam ser aleshores i que ningú ja no hi pensa.

Vaguen també per la lluna —tristes ànimes en pena— les ocasions perdudes, que ningú no va saber veure:

paraules que no vam dir, per orgull o timidesa; amics que no vam tenir per un excés de prudència.

Agafa, doncs, el present, just abans que hagi passat, que no hi ha pitjor nostàlgia que plorar el que mai ha estat.

Però tant de bo el que compta mai no es perdi en cap manera, i tant de bo us ho puguem retornar una hora a la terra.

Però tant de bo el que compta mai no es perdi en cap manera, i tant de bo us ho puguem retornar una hora a la terra.

EL VIATGE DE LA VIDA

N'has de tenir moltes ganes, i molt bona companyia, per poder fer la volta al món en vuitanta rodalies.

Està bé veure Chicago, i passejar per Marràqueix, però és molt millor arribar a esdevenir un mateix.

No cal tampoc que marxis a Mercuri o al Pireu, n'hi ha prou si saps comprendre que el món és a tot arreu.

Hi ha qui viu amb por al futur, i qui d'ahir té recança, ja veus que el millor destí és trobar-nos "aquí i ara".

Si vols arribar ben lluny no portis gaire equipatge, ni pensis molt en l'objectiu ja que cada pas, ja que cada pas, ja que cada pas és viatge.

Està bé veure Chicago, i passejar per Marràqueix, però és molt millor arribar a esdevenir un mateix.

N'has de tenir moltes ganes, i molt bona companyia, per poder fer la volta al món en vuitanta rodalies.

Hi ha qui viu amb por al futur, i qui d'ahir té recança, ja veus que el millor destí és trobar-nos "aquí i ara".

Si vols arribar ben lluny no portis gaire equipatge, ni pensis molt en l'objectiu ja que cada pas és viatge.

Si vols arribar ben lluny, si vols arribar ben lluny, el millor destí és...

Si vols arribar ben lluny, si vols arribar ben lluny, el millor destí és trobar-nos "aquí i ara".